

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 17497
Tarih : 16.04.2026

10/4053

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de son dönemde okullarda meydana gelen silahlı saldırıların pedagojik, psikolojik ve sosyolojik nedenlerinin araştırılması, çocukların ve gençlerin şiddete yöneliminde dijital içeriklerin, bireysel silahlanmanın, eğitim politikalarının ve toplumsal koşulların etkisinin incelenmesi, okul güvenliği, rehberlik hizmetleri ve erken uyarı mekanizmalarındaki eksikliklerin tespiti, çocukların güvenli eğitim hakkını koruyacak önleyici politikaların belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

Serhat Eren

Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de son dönemde okullarda meydana gelen silahlı saldırılar, çocukların yaşam hakkını ve güvenli eğitim hakkını doğrudan tehdit eden ciddi bir toplumsal krize işaret etmektedir. Şanlıurfa’nın Siverek ilçesinde bir eski öğrencinin pompalı tüfekte liseye girerek 16 kişiyi yaraladığı, bu saldırıdan önce tehditlerin okul yönetimi tarafından emniyete bildirildiği halde gerekli önlemlerin alınmadığı kamuoyuna yansımıştır. Kahramanmaraş’ta ise 14 yaşındaki bir öğrencinin 5 silah ve 7 şarjörle okula girerek gerçekleştirdiği saldırı sonucu 9 kişi hayatını kaybetmiş, 13 kişi yaralanmıştır. Bu olaylar, münferit değil, derinleşen yapısal sorunların bir sonucu olarak değerlendirilmelidir.

Tehditlerin önceden ilgili kurumlara bildirilmiş olmasına rağmen gerekli önlemlerin alınmaması, erken uyarı ve önleyici mekanizmaların fiilen işlemediğini göstermektedir. Çocuk yaşta bireylerin çok sayıda ateşli silaha ve mühimmata erişebilmesi ise bireysel silahlanmanın denetimsizliğini ve mevcut mekanizmaların yetersizliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Söz konusu saldırılarda dikkat çeken önemli unsurlardan biri, şiddetin dijital dünyada yeniden üretilen bir kurgu olarak içselleştirilmesidir. Saldırganın bilgisayarında katliam planlarının bulunması, şiddet içerikli dijital oyunlar, kontrolsüz sosyal medya içerikleri ve mafya temalı dizilerin çocuklar ve gençler üzerindeki etkisini açık biçimde ortaya koymaktadır. Şiddetin estetize edildiği, güç ve intikam duygusunun yüceltiildiği bu içerikler, özellikle duygusal ve sosyal destekten yoksun bireyler açısından ciddi riskler doğurmaktadır.

Bununla birlikte, okullarda yaşanan bu tür şiddet olaylarını yalnızca dijital içeriklerle açıklamak mümkün değildir. Türkiye’de derinleşen ekonomik kriz, yoksulluk, toplumsal eşitsizlikler ve güvencesizlik ortamı, gençlerin gelecek umudunu zayıflatmakta, değersizlik, dışlanmışlık ve öfke duygularını büyütmektedir. Geleceğe dair perspektifi daralan gençler açısından şiddet, giderek bir ifade biçimi ve çıkış yolu olarak görünür hale gelmektedir.

Toplumda mafya ve çete yapılanmalarının yaygınlaşması, şiddetin kamusal alanda daha görünür ve sıradan hale gelmesine yol açmaktadır. Gündelik yaşamda, medyada ve popüler kültürde şiddetin sürekli yeniden üretilmesi, çocukların ve gençlerin dünyasında şiddeti normalleştirmekte ve meşrulaştırmaktadır. Şiddetin bireysel bir sapma değil, toplumsal koşullar içinde yeniden üretilen bir davranış biçimi olduğu gerçeği göz ardı edilmemelidir.

Eğitim sistemi açısından bakıldığında ise bilimsel, eşitlikçi ve kamusal eğitim anlayışından uzaklaşılması, okulların güvenli ve kapsayıcı alanlar olma niteliğini zayıflatmaktadır. Eğitim yuvası olması gereken okulların, çocuklar için korku ve güvensizlik mekânlarına dönüşmesi, eğitim sisteminin temel işlevinin aşındığını göstermektedir. Rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmetlerinin yetersizliği, birçok okulda bir rehber öğretmene yüzlerce öğrencinin düşmesiyle somutlaşmakta, bu durum risk altındaki çocukların erken dönemde tespit edilmesini zorlaştırmaktadır.

Nitekim uzmanlar, okullarda yaşanan şiddet olaylarında failin yalnızca bir kişi olmadığını, faili ortaya çıkaran yapısal dinamiklerin birlikte değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Çocukların duygusal ve psikolojik gelişimlerinin desteklenmemesi, akran zorbalığı, aile içi iletişim sorunları ve erken müdahale mekanizmalarının eksikliği, bu tür şiddet davranışlarının

ortaya çıkmasında belirleyici rol oynamaktadır. Erken fark edilmeyen duygusal sorunlar, uygun destek sağlanmadığında daha ağır davranış biçimlerine dönüşebilmektedir.

Şiddetle mücadelede yalnızca cezalandırmaya dayalı yaklaşımlar yeterli değildir. Esas olan, şiddeti ortaya çıkmadan önleyen sosyal ve psikolojik mekanizmaların kurulmasıdır. Bu kapsamda çocukların duygusal gelişimini destekleyen, eşitsizlikleri azaltan ve kamusal sorumluluğu esas alan politikaların geliştirilmesi hayati önemdedir.

Çocukların en güvende olması gereken alanlar olan okulların şiddetin ve katliamların yaşandığı mekânlara dönüşmesi kabul edilemezdir. Bu olaylar yalnızca bir güvenlik zafiyeti değil, aynı zamanda çocukların korunmasına yönelik kamusal sorumluluğun yerine getirilmediğini gösteren ağır bir uyarıdır. Bu nedenle sorunun yalnızca sonuçları değil, bu sonuçları ortaya çıkaran tüm toplumsal, ekonomik ve kurumsal nedenlerin bütünlüklü biçimde araştırılması zorunlu hale gelmiştir. Bu çerçevede, okullarda artan şiddet olaylarının tüm boyutlarıyla incelenmesi, çocukların şiddetten korunmasını sağlayacak önleyici politikaların geliştirilmesi ve benzer olayların tekrarının önlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması gerekmektedir.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	